

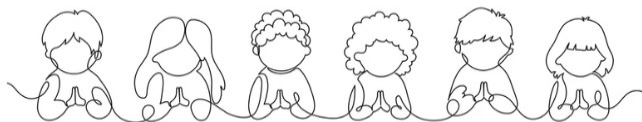
Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
14. září Léta Páně 2025

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E 9–10

ZÁŘÍ / ŘÍJEN

Radostné očekávání

je pocit, který zpravidla prožíváme na začátku každé aktivity, do které se rádi pouštíme. To by mohlo platit i o zářijovém začátku pastoračního roku, do kterého u nás ve Vršovcích tradičně vstupujeme pěkně zoztra trojicí slavností: oslavami posvěcení kostela sv. Václava, kostela sv. Mikuláše a svátku patrona novějšího z našich kostelů. Letos vyšlo 1. září na pondělí, takže poslední srpnová neděle připomínala situaci těsně před výkopem fotbalového zápasu. V obou případech totiž hrají krásnou

symbolickou roli děti. V případě fotbalu doprovázejí hráče obou týmů na hřiště při jejich příchodu ze šaten, při bohoslužbě se k modlitbě Otče náš sejdou kolem oltáře, drží se za ruce a vyjadřují tím naše společenství s Kristem uprostřed. Tentokrát jich bylo tolik, že se kruh ani nevešel do presbytáře. Věříme, že mnozí z nich, až vyrostou, budou hybateli života naší farnosti, kterou od nás převezmou. Kéž i v této věci prožíváme radostné očekávání.

MiM

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání pastorační rady

Pastorační rada se po prázdninách sešla v úterý 2. září 2025. Projednali jsme akce a plány, které nás čekají ve farnosti v tomto školním i liturgickém roce 2025/2026. Máme už zase pravidelný pořad bohoslužeb: v neděli budou opět dvě mše sv. od 8.30 a v 10.30 pro rodiny s dětmi. Výjimky budou včas oznámeny.

Rozběhlo se přihlašování dětí různého věku na výuku náboženství, která začíná 1. října. Skupinky organizují a na výuce se významně podílejí katecheté Hana a Petr Svobodovi spolu s dalšími katechety.

Velkou akcí pro všechny domácí farníky i pro ty, co nově přicházejí či přišli do naší farnosti, je Farní den v neděli 21. září. Na tuto akci jsou srdečně zváni opravdu všichni! Přípravy jsou již v plném proudu, ale určitě budou potřeba dobrovolníci, kteří se chtějí a mohou na přípravách i průběhu Farního dne podílet. Ti nechtě se zapisují do tabulky v kostele sv. Václava, nebo se přihlásí Vladimíru Jenišтови, který je hlavním koordinátorem. Na Farní den nemáme hosta s přednáškou, neboť otec biskup Prokop Brož, kterého jsme chtěli pozvat, v tomto termínu nemůže. Po mši sv. v 10.00 se tedy můžeme začít rovnou občerstvovat, odpoledne pak bude loutkové divadlo a zábavní program pro děti. Otce biskupa Brože ale zkusíme pozvat na Zimní večer u sv. Václava ve čtvrtek 27. 11. 2025 s přednáškou k tématu „Synodalita“, takže pokud se to podaří, o nic nepřijedete. „Zimní

večery“ budou nyní organizovány jednotlivě v závislosti na tom, jaké téma zvolíme a zda najdeme člověka, který o něm bude hovořit.

Další velkou záříjovou akcí bude Svatováclavský průvod v neděli 28. září, který vyjde tradičně v 17.00 od kostela sv. Mikuláše ke kostelu sv. Václava, kde proběhne následný tematický program. Valná většina potřebných věcí k průvodu je sice již zajištěna, ale i tady budou určitě potřeba další dobrovolníci, aby vše zdárně proběhlo. Pokud se chcete zapojit a pomoci, dobrý a osvědčený způsob je připsat své jméno a kontakt do tabulky, kterou najdete opět v kostele sv. Václava vzadu na stole za lavicemi.

Na konci září začíná také cvičení pro seniory v sále kostela sv. Václava a hned od začátku října se bude opět pravidelně konat Klub seniorů se zajímavými hosty i setkávání s Biblí v ruce, viz sekci Pozvání.

V říjnu také začínají pravidelná představení farního loutkového divadla pro děti, rodiče i prarodiče na vršovické faře od 16.30 zpravidla poslední neděli v měsíci. Ještě v říjnu je také plánován již tradiční Podzimní bazar dětského oblečení v kostele sv. Václava.

Termíny konání všech těchto akcí najdete na předposlední straně Vinice v sekci Pozvání a také na farním webu. Další setkání Pastorační rady bude v úterý 21. října 2025 v 19.00 na faře.

Přeju nám všem krásné a požehnané podzimní dny. VF

Farní charita

(1 Kor 13,3n)

Pravidelná úterní cvičení s Markétou Šulcovou od 16.30 by měla začít 30. září v sále, páteční bohoslužby v Domově Vršovický zámek od 10.00 a klub seniorů první čtvrtky v měsíci od 9.00 na faře.

V listopadu opět uspořádáme sbírku věcí především na zimu pro bližní bez domova a další potřebné, v prosinci sbírku a předávání dáreků na přání pro chudé spoluobčany Prahy 10 „Vánoce dál“, v lednu se zúčastníme Tříkrálové sbírky, na únor plánujeme Misijní

koláč, 21. března Den seniorů a nemocných a 25. dubna výlet pro seniory. O 3. neděli adventní a 5. postní proběhne pravidelná finanční sbírka pro potřebné.

Opět prosíme o informace o potřebách, které bychom rádi uspokojili, a o dalšího člena/další členy naší malé skupinky.

Za fachu Hanka

☎ 721 444 323

✉ charita@farnostvrsovice.cz

č. účtu: 3400038319/0800

Zpřístupnění kostela sv. Václava veřejnosti

Od našich předků jsme dostali krásný kostel. Neměli bychom ho ale využívat jenom my. Mohl by být duchovním centrem pro Vršovice. To ale znamená, že je třeba ho otevírat i pro lidi, kteří bydlí v okolí. Aby se mohli zastavit, prohlédnout si ho, setkat se s farníky, promluvit si o víře, o jejich pohledu na Boha nebo získat prvotní informaci o tom, co víra v Boha vůbec je a jestli je slučitelná s dnešním životem.

Z toho důvodu jsem rozhodl kostel v pravidelnou dobu alespoň na jednu hodinu týdně otevírat pro „nekostelní“, ale i pro věřící z jiných farností. Vyrobil jsem dva plakátky formátu A3, domluvil se s paterem Arturem a vždy v úterý mezi 18. a 19. hodinou vyvěšuji letáky a otevírám dvoje dveře dokořán. Dělal jsem to tak od loňské Noci kostelů až do podzimu a letos jsem začal po zahájení letního času. Otevírat mám v plánu opět až do podzimu, dokud lidé budou chodit.

Mám z této aktivity úžasné zkušenosti. Příchozí přivítám, zeptám se, jestli se přišli jenom podívat, pomodlit, posedět a vnímat atmosféru nebo zda chtějí něco ke kostelu říct. Jsme tu hodinu v kostele pro ně i pro Boha. Někdy přivede lidi, se kterými prožijeme příjemnou půlhodinu v rozhovoru, také se ale stane, že nepřijde nikdo. Čekám a nedočkám se. Podobně, jako Bůh někdy čeká na něco, co mám udělat a neudělám to. I sedět hodinu v prázdném kostele je úžasná zkušenost – a prostor pro modlitbu, rozjímání. Dveře jsou lidem otevřené a to je důležité.

Výzdoba oltářů nese poutavé symboliky a příběhy, které jsou zajímavé jak pro věřící, tak pro nevěřící. Je promyšlená a vede nás k jedné legendě z dávné historie základů křesťanství u nás. O tom se dobře s návštěvníky mluví a umožňuje to nenásilně vysvětlovat zásady víry v Boha.

Bohužel jsem sám a nemám pravidelného společníka. Takže nemohu nikde vyhlásit, že úterý od 18.00 do 19.00 bude vždy otevřeno pro návštěvníky. Pokud by někdo měl zájem se na této službě spolupodílet, je vřele zván. Více lidí by mohlo zajistit pravidelné otevírání, případě rozšíření otevírací doby i o jiný termín. To bychom mohli i zveřejnit na nástěnce před kostelem.

Je to nenáročná činnost. Ideální pro jinak nezapojené farníky. Jenom je třeba

se nebát mluvit s lidmi, být empatický k jejich přáním a umět se bavit i o duchovních záležitostech normální mluvou bez teologické terminologie. S výše uvedenou symbolikou výzdoby vás rád seznámím - v úterý mezi 18.00 a 19.00. Zájemci se mohou hlásit na e-mail: mzilka@seznam.cz.

Michal Žilka

R O Z H O V O R s naším farářem Arturem Matuszkem

Pane faráři, když se ohlédnete za minulým pastoračním rokem, co vám činí radost, popř. co bylo loni obtížné?

Na nic mimořádně obtížného si nevzpomínám, ale radostí bylo myslím dost. Vydařil se zářijový farní den, a to navzdory dešti - a možná i trochu díky němu. Byli jsme tak všichni pohromadě v kostele, přišla spousta lidí, akce měla krásnou atmosféru. Obecně mě těší účast na druhé nedělní mši svaté, kolik je v kostele lidí, hlavně rodin s dětmi. A přišlo mi, že se sešlo hodně lidí i při velkých slavnostech o Vánocích a Velikonocích. Další radostí byly zimní večery u sv. Václava - myslím, že se vydařily. No a radost jsem měl i z toho, že po několika letech byl větší počet zájemců o svátost biřmování, takže mohla proběhnout příprava spojená se seminářem života v Duchu Svatém a pak udílení této svátosti.

A jaké jste měl léto?

Byl jsem docela dost vázaný u kostela sv. Mikuláše, kde probíhala velká stavební akce. Z roku 1028 totiž pochází první písemná zmínka o tom, že na místě, kde nyní stojí náš kostel sv. Mikuláše, stála kaple sv. Máří Magdalény. Takže za tři roky budeme slavit 1000 let, kdy je toto místo prokazatelně místem modlitby pro obyvatele Vršovic. A k tomu miléniu si náš starší kostel zaslouží, aby na něj byl připraven v dobrém stavu. Potřeboval v první řadě zaizolovat základy, aby stěny nevlhly. Loni to nevyšlo, ale letos jsme od hlavního města dostali grant a stavební práce proběhly během léta.

Takže se nám blíží dvě velká výročí brzy po sobě...

Ano, v roce 2030 pak budeme slavit výročí posvěcení kostela sv. Václava. Obě výročí si zaslouží, abychom je řádně oslavili, protože se týkají lidí, kteří tu žijí.

Ve světové i české církvi probíhají procesy, o kterých se většinou dozvídáme ze sdělovacích prostředků. Mají tyto procesy i nějakou odezvu v naší farnosti?

Co se týče světové církve, jsme určitě v zajímavém období. Skončil pontifikát papeže Františka, který byl výrazný, a začal pontifikát papeže Lva, který bude také výrazný – zase jiným způsobem. Teď jsme v takovém období očekávání, s jakými impulzy přijde. Já jeho volbu vnímám pozitivně a s optimismem – zdá se mi, že papež má schopnost být opravdovým pontifexem, stavitelem mostů mezi různými směry v církvi.

No a v české církvi?

Především čekáme na nového pražského arcibiskupa. Zdá se, že je o dost jednodušší zvolit papeže než najít nástupce stávajícího arcibiskupa (smích). Samozřejmě to nějak dopadne, ale pokud chceme, aby to dopadlo dobře, měli bychom si to vzít za své a modlit se za to. Aby byl vybrán správný člověk a ten aby to přijal, protože to není samozřejmost. Druhá důležitá věc je neutěšená situace na Katolické teologické fakultě UK. Jak jsem byl s fakultou v těsném kontaktu 15 let (Artur Matuszek byl rektorem kněžského semináře, odkud kandidáti kněžství na fakultu docházejí – pozn. red.), vidím, že je to dlouhý příběh. Nevím, čím to je. Možná tím, že se tam střetávají dva principy, totiž že fakulta je spjata s církví, avšak zároveň je součástí veřejné univerzity. To se nás však jako farnosti týká jen málo, spíše jednotlivců, kteří se víc zajímají o dění v církvi.

Jak hodnotíte spolupráci s naší farní charitou? Nehrozí nám jako farnímu společenství, že tento rozměr církve budeme opomíjet s pocitem, že to mají na starosti „oni“?

Máme štěstí, že to je farní charita a ne nějaká charita, která by se nás netýkala. Je to tedy vyjádření života farnosti skrze charitu. Ale tak jako u všeho, musí se toho někdo ujmout a činnost koordinovat. Tak jako Vinice je náš farní časopis. To neznamena, že celá farnost je v redakční radě, to je jen skupinka lidí, ale tím Vinice nepřestává být farní. Podobně vnímám i farní charitu. Naše farnost má svůj „charitativní obličej“, o který se víc stará skupinka osob, která si to vzala na starost – nicméně farníci se do této činnosti zapojují. To, že jádro charity není velké, mě nepřekvapuje. Poněkud zneklidňující však může být to, že tam nejsou mladší tváře.

Když se ještě vrátím k těm radostným věcem. Zmínili jste nové tváře, především rodiny s malými dětmi. Čím si to vysvětlujete? Jak docílit toho, aby se u nás nově příchodí cítili ještě více doma?

Ano, přibývá nám mladých rodin, což je velice radostný jev. Asi proto, že se tady cítí dobře, že je farnost pro jejich rodinnou situaci natolik přívětivá, že k nám docházejí, a někdy i dojíždějí z větší dálky. Ale samozřejmě musí být vůle na obou stranách. Jsou lidé, kteří touží po tom víc se družít, a jsou lidé, kterým stačí nedělní mše svatá. To je třeba respektovat. Určitou nenásilnou formou, nabídkou, je farní kafe. Chtělo by to ale, aby se lidé, kteří se s ostatními neznají, zastavili. Ale někdy je to těžké,

když nový člověk nikoho nezná. Jako užitečný se trochu překvapivě ukázal nácvik přípravy farního kafe, který několika lidem pomohl se víc zapojit, už se pak s ostatními aspoň trochu znají a mají na co navázat. To bychom mohli zopakovat.

Bude nadcházející pastorační rok něčím specifický, nebo máme počítat s „osvědčenou klasikou“?

Tak samozřejmě osou života farnosti je liturgický rok, který je daný, tam není prostor pro překvapení (smích). Pak máme řadu každoročních akcí, s nimiž počítáme i letos. S pastorační radou budeme teprve upřesňovat, jak by letos mohly vypadat zimní večery u sv. Václava, jestli půjde jen o několik jednotlivých akcí nebo jestli budou mít nějaké společné téma, jako byla vloni etika.

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Meč

Když 21. září vršovická farnost slaví svůj farní den, ve Stuttgartu si s předstihem připomínáme sv. Václava a spolu s ním i sv. Ludmilu. Českou bohoslužbu tam totiž míváme každou třetí neděli v měsíci a ta zářijová je vždy věnována těmto dvěma světcům. Pro tamní krajanskou komunitu je připomínka národního patrona a první české světice vždy vhodným startem nového pastoračního roku.

Hlavním písemným pramenem o Václavově životě jsou legendy. Ty zdůrazňují jeho lásku k eucharistii a k chudým. Jistě si můžeme spolu s historiky klást otázku, nakolik legendy odpovídají historické realitě. Ale pro nás mohou být dobrou inspirací: eucharistie a chudí jako dva majáky, podle nichž se můžeme jako křesťané orientovat v dnešním složitém světě.

V první staroslověnské legendě o sv. Václavu čteme, že „byl milostí Boží dokonalý ve víře. Všem chudým prokazo-

val dobrodiní, nahé odíval, lačné krmil, pocestné přijímal podle slov evangelia, vdovám nedal ukřivdit, všechny lidi, chudé i bohaté miloval.“ Proč jsou zde lidé rozlišení zrovna na chudé a bohaté? Proč ne třeba na chytré a hloupé? A legenda pokračuje: „Přisluhoval služebníkům Božím, mnohé kostely zdobil zlatem.“ To znamená, že se aktivně podílel na bohoslužbách. Zlato pro výzdobu nás dnes může pohoršit, ale všimněme si, že je zmíněno až na posledním místě po dlouhém výčtu jeho péče o potřebné.

Eucharistie nás spojuje s Kristem a spolu s ním zaměřuje k Bohu Otci. Na chudé a v nejruznějším smyslu potřebné byl zaměřen Ježíš ve svém kázání a činnosti. Stačí vzpomenout na první blahoslavenství (Lk 6,20). Ale i Starý zákon je toho plný. Např. úryvek z proroka Amosa (Am 8,4-7), který letos připadá jako první čtení na neděli 21. září. Prorok tvrdě kritizuje ty, kteří se nemohou

dočkat, kdy už pomine sváteční bohoslužebný den, aby se mohli zase vrátit ke svému byznysu, jehož výsledkem je ještě větší ožebračování chudých.

Jak chudým účinně pomoci? Když papež Lev letos o svátku Božího Těla vysvětloval evangelium o rozmnožení chlebě, řekl mj.: „Na volání hladu Ježíš odpovídá znamením sdílení: vzhlíží k nebi, pronáší požehnání, láme chléb a dává najíst všem přítomným. Ježíš, aby rozmnožil chleby a ryby, rozdělil to, co bylo k dispozici: a tak to stačilo pro všechny, ba dokonce zbylo. To je logika, která zachraňuje hladový lid: Ježíš jedná podle Božího stylu a učí nás, abychom činili totéž. Dnes na místě zástupů zmíněných v evangeliu stojí celé národy, ponížené chamtivostí druhých ještě více než vlastním hladem. Tváří v tvář bídě mnohých je hromadění majetku hrstkou lidí znamením lhostejné pýchy, která přináší utrpení a nespravedlnost. Namísto sdílení bohatství se plody země a lidské práce promrhávají opulentním životem. Zejména v tomto jubilejním roce je pro nás Pánův příklad naléhavým kritériem jednání a služby:

Modlitba k archandělu Michaelovi

Tímto textem bych chtěla připomenout svatého Michaela archanděla a den 29. září. Je mi blízký, protože je patronem kostela v jihočeském Záhřebi u Písku, kde jsem byla pokřtěna, a také jsem si v pozdějším věku při biřmování zvolila jméno Michaela.

Svatý Michael patří do trojice významných světců, kteří nás doprovázejí na cestách: Svatý Michael v boji proti útokům Zlého (Zj 12,7), boj s drakem,

sdílení chleba, aby se rozmnožila naděje, ohlašuje příchod Božího království.“

A ještě jedno Ježíšovo téma, které je v současnosti velmi aktuální, se na osudu Václava i jeho babičky naplnilo – rozdělení mezi lidmi, a to i těmi nejbližšími. Četli jsme to o jedné srpnové neděli z Lukáše (Lk 12,51–53), paralelní místo z Matouše slyšíme v den památky sv. Ludmily: Nepřinesl jsem pokoj, ale meč, přišel jsem rozdělít syna s otcem, matku s dcerou, snachu s tchýní (Mt 10,34–36). Od nepřátelství a nenávisti je pak jen krůček k likvidaci toho, kdo překáží: Bratr vydá na smrt bratra (Mk 13,12–13). Ježíš jako původce rozdělení? To je divné, to je přece ďáblová parketa. Diabolos znamená ten, kdo rozděluje. A přisluhovačů má dnes mraky. Ježíš nerozséval nenávist, ale pravý opak. A to mnohým vadilo, proto byl odstraněn. V tom tkví onen meč rozdělení, o kterém Ježíš mluví. Jeho smýšlení překáží ledaskomu i dnes. A likvidace nemusí být jen fyzická...

Jan Rückl

svatý Gabriel, boží posel, který zvěstoval Marii narození Ježíše – Mesiáše (Lk 1,26–38), a svatý Rafael, průvodce na cestách, který doprovázel Tobiáše na cestě do Médie (deuterokanonická kniha Tobiáš).

V některých zemích lidé k Michaelovi shlíželi s takovou nadějí a důvěrou, že si ho vyvolili za svého národního patrona a ochránce, například Ukrajina a Francie. Je pokládán za velitele nebeského

vojska, za zvláštního ochránce Božího lidu, ale i za velkého příměluce u Božího trůnu.

Modlitba: *Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji. Proti zlobě a úkladům ďáblovým buď nám záštitou. Ať mu Bůh přikáže, pokorně prosíme. Ty pak, kníže vojska nebeského, Satana a jiné duchy zlé, kteří ke zkáze duší světem obcházejí, božskou mocí do pekla svrhni. Amen.*

Tuto modlitbu napsal papež Lev XIII. 13. října 1884 po zvláštním vidění, o kterém vydává svědectví. Vypráví v něm stručně o tom, jak slyšel Satana a Ježíše, a o strašném vidění pekla. „Viděl jsem Zemi zahalenou temnotami a spatřil jsem z propasti vycházet legie démonů, kteří se šířili po světě, aby zničili díla církve... Tehdy se objevil svatý Michael a zlé duchy znovu zahnal do propasti.“ Papež si přál, aby se tato modlitba rozšířila a věřící se ji modlili každý den. Papežové měli hroznou Satanovu činnost vždy dobře na mysli. V roce 1994 papež Jan Pavel II. žádal, aby se tato modlitba stala zase aktuální: „Žádám všechny, aby na ni nezapomínali a modlili se ji, a tak obdrželi pomoc v bitvě proti silám temnot a proti duchu tohoto světa“ (podle brožurky Korunka a modlitba k svatému archandělu Michaelovi. Vidění papeže Lva XIII., vydaly TRAPISTKY – Řím, září 2022).

Z jiného textu Novéna k archandělu Michaelovi, který vytvořil náš milý bývalý farář P. Michael Slavík a vydalo ji KNA v roce 2014, ještě doplňuji několik myšlenek. V úvodu Otec Michael píše: „Tato novéna má být pomocí především v duchovním boji... Duchovní boj sice není smyslem křesťanova života, tím je oslava Boží (Ef 1,11), nicméně nikdo,

kdo patří Kristu, se duchovnímu boji nevyhne. Je to něco, co nutně doprovází růst Božího království v nás a mezi námi, stejně jako fyzická námaha a pot doprovázejí úsilí vystoupit na nějakou vysokou horu. [...] Pán Ježíš nám odkázal modlitbu Otče náš, v níž se zrcadlí správné pořadí našich cílů. Nejdříve jde o Boží království a jeho slávu, pak si vyprošujeme od Boha zajištění našeho života a poté prosíme ‚neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od Zlého‘! Jedná se tedy o duchovní boj. Zde zmiňované zlo není něco abstraktního a neurčitého, označuje naopak osobu, zlého ducha, padlého anděla, který se protiví Bohu a chce překážet dílu spásy dovršenému Kristem. ‚Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla‘ (Ef 6,12).“

Následující odstavec je rovněž z textu Otce Michaela, a to na téma prostředků duchovního boje:

„Hlavním prostředkem je modlitba. Každá opravdová modlitba nás spojuje s Bohem a je vždy vyslyšena (Lk 11,9 a Jan 15,7). Duchovní boj také vedeme úsilím o čistotu svého srdce. K tomu vybízí šesté blahoslavenství (Mt 5,8), povinnost uchovávat se čistí nám ukládá deváté a desáté přikázání Desatera ‚nebudeš dychtit... (Ex 20,17), nebudeš dychtit, ... nebudeš toužit... (Dt 5,21)‘. Odměnou za toto úsilí je vidět Boha (Mt 5,8) nejen jednou na věčnosti tváří v tvář, ale i schopnost očima víry jej vnímat v událostech a bližních již zde na zemi. A duchovní boj vedeme také postem. Tento nástroj zmiňuje sám Pán Ježíš (Mk 9,29). A samozřejmě nad tím vším

je láska k Bohu a bližnímu, která je hnací silou duchovního boje. [...] Zvláštní místo v duchovním boji má archanděl Michael. Jméno Michael znamená ‚Kdo (je) jako Bůh?‘ Je výkřikem a výzvou na

obhajobu nesouměřitelnosti Hospodina s něčím jiným. Odpověď totiž zní ‚Nikdo není jako Bůh!‘ (Dt 33,26).“

Jana Gottwaldová

O H L É D N U T Í *za uplynulým měsícem*

Farní výlet podruhé

Ve Svatováclavské Vinici č. 7–8 byl uveden článek o společném výletě farnosti. Příspěvek ukrýval hádanku o dvou nepravdivých místech.

Nepravdivý text byl ve druhém odstavci, kde bylo uvedeno, že opozdilci museli část cesty běžet za autobusem. Pravda byla taková, že všichni přišli před odjezdem autobusu.

V předposledním odstavci příspěvku jsem napsal, že Vláda Jeništa má

schopnost bilokace, tj. schopnost být současně na dvou místech. To bohužel Vláda nemá. O to větší jsou jeho zásluhy o zabezpečení bezvadného průběhu výletu.

Nakonec jsem předal dvě sladké odměny.

Jiří Biskup

Pouť do Gruzie

Děkujeme za krásnou pouť do Gruzie, kterou zorganizovali Luděk a Hanka Kučerovi pro 53 účastníků. Vzpomínek zůstane spousta. Někteří zažili i off-road reálné neskutečnosti na cestách podél řek a strmých srázů, vydrolené a spadlé kusy oficiální silnice, díry, voda v kalužích i přes silnici, vše bravurně zvládnuté díky Boží ochraně a řidičskému umění i 13 řidičů aut ve Svanetii, území Velkého Kavkazu, kam nás autobus nedovezl, a hory, ledovce, hučící řeky, vodopády, vesnice a města, kostely a kostelíky, kláštery a akademie, lázně, architektura a umělecká výzdoba, která vydržela po staletí, skalní města,

všudypřítomné ikony a kříže, náboženská úcta, gruzínská pravoslavná církev, majestátní příroda a do ní patřící krávy, v civilizaci i vepři na silnici, neodmyslitelní psi všude, i v letištní hale. Rozpadající se kamenné domy staré i nedokončené a neobydlené nové, ultramoderní stavby, i ubytování v celé možné škále od 5 hvězdiček po mínus v našem chápání a pohostinství místních ubytovatelů, je to jiný svět a dost tvrdý k obyčejným lidem, ale oni to „dávají“.

Marie Vermachová

P O Z V Á N Í *na září a říjen*

Na **seminář Život v Duchu** jsou srdečně zváni mladí lidé ve věku 16 – 26 let. Seminář je organizován Arcidiecézním centrem mládeže a koná se od 30. 9. 2025 do 20. 1. 2026 vždy v úterý večer v Křesťanském domově mládeže na Náměstí Míru. **Přihlašovat se lze online do 15. 9.** Odkaz na přihlášku a více informací k semináři najdete na farním webu v Událostech.

Farní den bude v neděli 21. 9. a bude jedna mše sv. v 10:00 v kostele sv. Václava. Dobrovolníci, kteří chtějí pomoci, se mohou zapisovat do tabulky v kostele sv. Václava nebo se hlásit Vladimírovi Jenišтови, který je hlavním koordinátorem. Tel: 777 565 119, e-mail: vladimir.jenista@farnostvrsovice.cz

Na **výročí posvěcení kostela sv. Mikuláše v sobotu 27. 9.** bude jedna mše sv. v 10.00 v kostele sv. Mikuláše.

Svatováclavský průvod půjde v neděli 28. 9. od 17.00 od kostela sv. Mikuláše (mše tento den u sv. Mikuláše nebude) ke kostelu sv. Václava, kde bude následovat tematický program: Svatováclavský chorál, komentovaná prohlídka, šermíři, poníci pro děti, občerstvení atp.

Výuka náboženství pro děti ve školním roce 2025/2026 začíná 1. října 2025 a potrvá do 31. května 2026. Rozpis pro jednotlivé věkové skupiny dětí najdete na farním webu v Událostech nebo na nástěnkách v kostele sv. Václava či na faře. Přihlašovat děti můžete přímo katechetům v kostele nebo na jejich e-mail.

Ve **čtvrtek 2. října v 9.00** bude na faře první podzimní **Klub seniorů** s hostem Rudolfem Reitzem, duchovním Církve adventistů sedmého dne a zakládajícím členem a dlouholetým ředitelem humanitární organizace ADRA.

Ve středu 8. října začíná na faře u sv. Mikuláše od 19.00 cca do 20.30 **setkávání s Bibli v ruce**, viz níže.

V neděli 19. října bude na faře od 16.30 **představení loutkového divadla** pro děti, rodiče i prarodiče. Hraje se pohádka O princezně Janince a odvážném Kubovi, a bude to premiéra.

Podzimní bazar dětského oblečení bude probíhat v kostele sv. Václava **od 12. do 19. 10.**

Duchovní obnova pro manželské páry (tzv. Štěkeň) se letos uskuteční **od 24. do 28. 10.** Už nyní je možné hlásit se u Vládi Jeništy, viz kontakt výše.

Pozvání na středeční setkávání s Biblí v ruce na vršovické faře

Každou středu od 19 hodin se můžete na faře u sv. Mikuláše (Vršovické nám. 84) připojit ke skupině, která společně čte biblické texty a hledá jejich významy pro aplikaci dnes a tady. Hlavní téma četby ve školním roce 2025/26 je sv. Pavel, jeho myšlení a poselství v listech NZ (v souvislostech dobového pozadí i kontextu celé Bible).

Co můžete očekávat?

- společné přátelské setkání u čaje a při četbě biblických textů;
- moderovanou diskuzi, odkrývání vý-

znamů biblických textů a následnou modlitbu;

- úmysl číst Písmo v souvislostech, nikoliv ale zcela souvisle (tzn., že se lze přijít podívat i na jednotlivé setkání bez nutnosti návaznosti);
- snahu o porozumění biblickému poselství na základě pochopení situace biblického autora, včetně poznávání místních a dobových reálií a mapování tehdejšího myšlenkového světa. Skupinu moderuje biblistka Pavla Edita Herciková, O.V.; kontakt: pavla.edit@gmail.com

Nabídka seminářů z Pedagogického centra AP

Pro zájemce mezi farníky, kteří jsou ochotni věnovat se (pravidelně nebo příležitostně) ve farnosti dětem, popřípadě otevřít dveře kostela školním skupinám, nabízí PgC AP semináře rozdělené do tří okruhů:

Inspirace pro farnosti: Jak smyslně oslovit děti a mládež při návštěvě kostela

Monotematicky zaměřené semináře pro práci s dětmi na daná témata (vzpomínka na zemřelé, mikulášská oslava, velikonoční svátky)

Tvořivá pedagogická práce s využitím přírodnin a symbolů (na základě metod pedagogiky celistvé výchovy podle Franze Ketta; pozor: základní seminář je už 22. září)

Další informace, termíny seminářů a přihlašovací formuláře lze najít na webové stránce www.vychova-hodnoty.cz/dvpp

Letáčky k jednotlivým okruhům seminářů budou vyvěšené také na nástěnce v kostele sv. Václava.

Pavla Edita Herciková

Pořad bohoslužeb a další základní informace

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha),
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha; rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svatost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise)
obstarává Věra Fritzová

☎ 725 561 709

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

☎ 607 084 855

✉ farar@farnostvrsovice.cz

Výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

✉ pavel-krizek@volny.cz

Farní kancelář pro veřejnost

fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Dary a finanční záležitosti – Ivona

Nováková

✉ yvonanovakova@email.cz

Matriky – Jana Biskupová

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Příští číslo vyjde 26. října 2025, příspěvky dodejte nejpozději do pátku 17. října. Kontakt: vinice@farnostvrsovice.cz, tel: 732 736 728. Šéfredaktor: Mila Müller ml. (MiM). Další autoři: Jiří Biskup, Věra Fritzová (VF), Jana Gottwaldová, Pavla Edita Herciková, Hana Kučerová Rechnerová, Jan Rüchl, Marie Vermachová, Michal Žilka. Korektura: Alena Lišky Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.